

Gotland runt 2022

Rapport från Oriole SWE 106

Uppladdningen inför årets segelsäsong blev inte riktig som jag trodde. Vid påmastningen skadade jag min mina axlar, muskelfästena till höger biceps gick av, i den vänstra axeln var dom rejält uttöjda. Veckor av värk och orörlighet innan läkaren "tråcklade" ihop saker och ting. Jag fick ställa in vårens seglingar. Gotland runt ville jag inte ge upp. Framför allt när jag såg att vi var 4 båtar i SRS C och en båt i DH SRS.

Ombord på Oriole hade jag en rutinerad besättning.

Anders Gille som varit med i många år. Anders kan segla på vilket båt han vill men väljer Oriole kryssaren. Utan Anders skulle det nog inte blivit något GR i år.

Göran Bobeck rutinerad och det har han fört vidare till sin dotter Vilma som tog VM silver i 49er tillsammans med Rebecca Netzler.

Roffe Hagström seglar sitt fjärde GR på Oriole och är Mood Manager ombord. Stark och uthållig med över 25 Vasalopp i kroppen.

Anders Lundh som är uppvuxen på båten, jag köpte den av hans pappa Lennart. Anders är multi idrottare, stark och snabb. Det var för mig helt underbart att se hur hemma Anders var i båten, han visste precis var allt fanns. Jag tror det var ett kärt återseende både för Anders och båten.

Henrik Forsgren var för mig en helt ny trevlig bekantskap, vän med Anders Gille. Henrik fick hoppa in i sista sekund, då en av mina gästar hade fått covid. Henrik kom snabbt in i jobbet på båten.

Vi var ett väldigt bra team och det visade sig behövas i ett krävande Gotland Runt.

Vi som startade i SRS C var förutom Oriole SWE 106:

Megan SWE 158

Wilma SWE 55

Aniara SWE 130

Läs mer om allas förberedelser på vår hemsida.

Starten inne i Stockholms city, blev magisk, strålande sol och många som tittade på.
Jag är övertygad om att Kungen & Drottningen njöt av synen från slottet.

Spinnaker start , det var mysigt att se fyra Omega 42:or långt framme i fältet.

Megan som har lite annorlunda rigg än oss andra, gled iväg och tog ledningen.
Men vi andra var inte långt efter och nu börjar jakten på att bli bästa Omega 42:a.

Seglingen genom skärgården var otroligt fin, alla typer av vindriktningar och att gå rätt väg var väldigt viktigt. Att försöka segla i fri vind bland alla båtar var avgörande. Vi lyckades hyfsat bra, men tappade mot Megan som nu hade nytta av sitt större försegel.

Jag har valt att mäta in Oriole med självslående fock och stor, code 1 och spinnaker. Just i lite lättare vindar kan man längta efter lite större försegel, inte för att toppfarten blir högre. Efter slaget kommer båten snabbare upp i fart.

När vi ger oss ut mot Alma så konstaterar jag att vi tappat ca 4 distans till Megan. Men vi är bra med och har lyckats hålla nya snabba båtar bakom oss. En vacker syn är när Gaia sveper förbi oss långt ner i lä.

Som vanligt är det en magisk solnedgång. Vi försöker följa ett vaktschema men så här i början vill alla vara uppe. Dock vet jag att det är viktigt att försöka få ett par timmars sömn. Beundrar verkligen dom som seglar bara två ombord och våra tankar går till våra vänner från Finland i Omega 42:an Arlee FIN 6004 som deltar i DH SRS.

Natten flyter på utan någon större dramatik, mer än att nedgångstrappan lossnar helt och hållet. De mässingsskruvar som hållit den på plats sedan 1981 gav helt enkelt upp. Så det blev lite fix och don i den nu ganska höga sjön och vinden som ökat.

Vinden ökar vrider emot när vi närmar oss Fårö. Vi inser att det kommer bli kryss på utsidan Gotland. Efter lite taktiksnack ombord beslutar vi oss för att hålla oss så nära Gotland som möjligt, inga resor för långt ut på havet. Vi väljer att ta ett rev i storen. Tycker att vi gör bra fart genom vattnet och jag ser att vi inte tappar mer på Megan, snarare har dom 4 distansen krympt något.

Med fulla segel börjar vi kryssa ner mot Hoburgen. Vår taktik är att hålla oss mot land så gott det går, vi letar också vindskift och det verkar som om sjön är snällare närmare land. Men det är en stökig kryss och Gotland känns som en väldigt lång ö. Stämningen ombord är god vi har hittat en rytm med mat och vila. Samtidigt som vi hela tiden driver båten.

Rundningen vid Hoburgen blev stökig, tror det är den värsta jag upplevt. Vinden är konstant kring 10-12 s/m men vrider mot väst, det blev en väldigt konstig sjö, vågorna kom från alla håll.

Efter det att vi rundat och har kurs mot Karlsöarna får jag tid att kolla hur vi ligger till i fältet. Kryssen på utsidan Gotland har vi klarat bra om jag jämför oss mot Megan. Det ser ut som vi haft ungefär samma taktik. Men jag inbillar mig att vi minskat avståndet något. Som vanligt är det magiskt vackert att segla mellan Karlsöarna. Vinden håller i sig, sjön är fortfarande stökig men vi beslutar att hissa spinnakern ner mot märket vid Visby.

Vi håller vår position och det känns alltid skönt att sätta kurs mot Alma. Nu börjar en resa som jag sent kommer glömma. Det blåser hårt och det är byigt. Sjön är hög och som sagt rätt stökig. Nu sitter vi där och längtar efter en hårdvindsspinnaker. Men tyvärr den saknas i garderoben. Så vi tar beslut om att skicka upp den vi har, 0.75 och stor. Väl uppe så drar den otroligt bra, men kommer den hålla?

Vinden ökar ytterligare nu 15 s/m i byarna och sjön bygger på, vi gör en toppnotering på 15.6 knop i en surf. Ligger konstant kring 10 knop även vågdalarna. Till slut blir man fartblind och tycker bara att det är otroligt häftigt. 8 ton båt känns som att segla en jolle. Jag ser också att vi seglar fortare än Megan och tar in på dom, distans för distans. Jag antar att dom inte seglar med spinnaker.

Men så händer det som vi väntat på, i en stor våg så orkar vi inte hålla båten på kurs utan den skär upp, spinnakerbommen går av och spinnakern trasas sönder. Vi har ca 30 distans kvar till Alma. Efter att ha deppat en stund så tar vi nya tag och nöjer oss att segla med stor och fock det finns inget annat val. Vi diskuterar om vi ska rulla ut code 1:an men det blir inte av.

Vi kämpar oss i mål och det är läns ända in till mållinjen. Vi gör ett antal gippar och ser att vi vinner på det mot dom som seglar platt mot målet.

Vi slutar på en 5 plats i vår klass och 17 plats totalt.
Megan hamnar på 7 plats i klassen och 20 plats totalt.
Aniara 19 plats och 98 totalt.
Wilma 21 plats och 114 totalt.
Totalt var det 189 båtar som seglande Gotland runt.

Till sist måste jag skicka en eloge till våra vänner Arlee från Finland som slutade på en tredje plats DH SRS. Vore spännande att få en rapport från deras segling.

Lars G SWE 106 Oriole

